

Thư Gửi Các Bạn Mình – Số 18

Các bạn mình thân mến

Theo đúng lịch thời tiết thì ngày 21 tháng 6 vừa qua là ngày đầu tiên của mùa hè. Không biết nơi Các Bạn Mình đang ở thời tiết ra sao chứ nơi mình đang cư ngụ thì cũng hơi khó nói về ba cái vụ này. Lý do là nơi đây thời tiết nó cũng chạy lung tung cả lên, đôi khi khó đoán cho chính xác được. Mấy ông bà chuyên viên làm ở nha khí tượng – gọi cho dễ hiểu là “nha khí voi” nhiều lúc cũng không chạy theo kịp với những “nắng mưa gió bão hay lụt lội hạn hán...” cho nên khi ngồi xem tivi mục dự báo thời tiết, thấy mấy ông bà chuyên viên này cũng dự báo nhiều lần trật chĩa chỉ trong một sớm một chiều.

Chẳng hạn như tháng tư vừa rồi tại tiểu bang được mệnh danh là Cao Bồi, bình thường là tháng vẫn còn trong mùa xuân, cây cối hoa lá cành còn tươi tốt, bà con đủ màu da trắng đen vàng đỏ rủ nhau lái xe chạy bung ra các xa lộ để ngắm hoa có tên gọi là loài hoa BlueBonnet và cuối tuần thì họp nhau ăn uống ở các sân sau. Ấy thế mà vào giữa tháng, một trận lụt chưa từng thấy đã ập

xuống gần 50 quận trong tiểu bang. Nên nhớ rằng tiểu bang Texas có cả thảy là 254 quận, là vùng đất có diện tích lớn vào hàng thứ hai sau Alaska. Tại thành phố Houston cũng không thoát khỏi đội “ơn mưa móc” của ông trời. Ghi vài điều vụn vặt để Các Bạn Mình đọc chơi vào những ngày đầu hè.

Chuyện xảy ra như vậy: Tối ngày 15 tháng tư mình nhận được một cú điện thoại của Thanh An – dân Bùi Thị Xuân thứ thiệt gọi cho hay là ngày mai, tức là ngày 16 sẽ có một cuộc họp mặt nhỏ xíu tại một nhà hàng vùng Southwest của Houston, đến tham dự là một số anh chị em cựu Hướng Đạo Sinh Đà Lạt cũng đều là dân xuất xứ từ hai mái trường THĐ và BTX từ vài tiểu bang khác đến chơi. Buổi trưa gặp nhau hàn huyên ăn uống rồi chia tay. Dĩ nhiên là nhiều điều lắm chuyện, người bắn qua kẻ bắn lại để cùng cười vui vẻ. Lại hẹn nhau đến tối ghé lại nhà BTX Đào Thị An để được xơi thịt cá sấu 7 món hầm với...đông trùng hạ thảo...chi đó. Buổi trưa nắng ráo ngon lành, cho đến lúc sắp sửa về

xe để chạy đi xoi cá sấu thì trời bỗng dưng sụp tối và nước chẳng biết ở đâu trên trời đổ xuống xối xả. Ông mưa như chưa bao giờ được mưa. Đứng trong nhà nhìn qua kính cửa chỉ thấy một bầu trời đen hù cùng tiếng mưa rơi ầm ầm trên mái nhà, nước mưa tạt vào cửa xầm xập như có cả bầy ma đang đập vào cửa. Gọi điện thoại cho Thanh An hỏi có đến nhà chị An hay không thì được trả lời là ...đang trên đường đi... Chờ 15 phút sau, cơn mưa càng lúc càng lớn thêm khiến lão nam nhà. Mấy đàn bò đàn ngựa bơi lóp ngóp

dưới dòng nước đang chảy xiết. Một chiếc xe lọt vào chỗ nước sâu, đang từ từ chìm thì thấy một ông già vừa kịp mở cửa xe phóng ra để bơi vô lề. Một công viên lớn gần nhà nước ngập lên cao ba bốn feet. Đây đó đã thấy đặt nhiều bảng cấm xe chạy vào...Bước ra sân trước nhìn thấy mực nước mưa tối qua chỉ lên đến một phần ba sân đậu xe nên cũng yên chí là khu vực mình ở nước không vô nhà. Còn nhớ dạo năm 2001 lúc kẻ này đang ở trong rừng bên Florida thì Houston cũng bị ăn một trận lụt dữ dội, nước cũng chỉ đến mấp mé cửa garage mà thôi. Qua hai lần lụt lớn thì thấy quyết định của giới chức trách nhiệm về ba cái vụ thiên tai lụt lội là đúng: Đó là không bán bảo hiểm lụt cho những nhà trong khu vực này, trong đó có “căn nhà ngoại ô” của kẻ viết thư này. Nhìn ra các nhà cửa chung quanh không thấy có dấu hiệu nhà nào bị ngập nước nên bụng mới bảo dạ: yên tâm rồi...mọi sinh hoạt sẽ được tiếp tục như mọi ngày...

nhi này nhụt chí nên quyết định nằm nhà nghe mưa rơi. Không biết Thanh An có đến được nhà chị An hay không! Năm giờ sáng thức dậy mở tivi hết kênh này qua kênh khác thì mới biết tối qua trời mưa đã làm thành lụt, đâu đâu cũng thấy nước ngập tràn qua cầu đường, những vùng thấp thì biển nước mênh mông, xe cộ nằm lênh khênh trên các nẻo đường. Người ta xắn quần xắn áo ôm đồ đạc vợ chồng con cái kéo nhau ta khỏi

Sau khi nhâm nhi hết ly cà phê, bèn xách túi thể thao ra xe để máy nổ và lái về hướng phòng gym để tập thể dục như thường lệ. Trời vẫn còn mưa tuy không lớn, khi lái xe chạy ra đến đại lộ khoảng nửa dặm thì hơi ôi! Phía trước là một biển nước mênh mông, nhiều xe đã nằm bất động rải rác trên đường, nhiều người đã rời khỏi xe và đang lội trong nước. Biết mình không thể tiếp tục lái đi nên có quyết định ngay là phải quay về. Lúc đó cũng vừa đến một ngã tư đèn xanh đèn đỏ nên bèn bẻ tay lái sang phía trái để quay xe. Khi xe vừa quay đủ 180 độ thì tai họa cũng vừa ập đến: xe tắt máy! Cố gắng đề máy xe thêm vài lần nhưng vô hiệu. Nhìn lui sau xe thì thấy nước đã tràn lên vào chỗ ngồi và nước cũng đang lòn vào cánh cửa trước bên phải vì bên này lọt vào chỗ thấp mà nước từ bờ đường cao đang đổ xuống chỗ trũng. Biết mình là nạn nhân của hà bá nên cũng đành thúc thủ và vọt ra khỏi xe, lội vô lẽ đường. Chẳng biết nước ở đâu tràn ra đường mà lạ đến thế. Nhìn quanh cũng thấy nhiều người cũng đang bỏ xe để lội lên lề. Gọi điện thoại về nhờ con mang xe ra đón, máy xe bị vô nước. Hông! Gọi bảo hiểm để báo cho biết, trưa đến lại gọi vài hãng cho mượn xe thì mới biết đã không còn chiếc xe nào cả. Đành bó chân gần hai tháng, đi đâu phải nhờ xe của các con. Buồn tình đọc email thấy có nhiều thư gửi hỏi thăm nên đã trả lời chung chung rằng: *“Người thì không sao nhưng xe thì có sao!”*. Có hai anh bạn Hường Đạo tức cảnh sinh thơ nên có gửi mấy câu như sau để chọc ghẹo “nạn nhân thiên tai”:

Khắp phố Houston ngập – mưa rơi
Hươu vẫn còn hăng chạy khắp nơi (*)

Lexus tưởng như xe lội nước
Ào ào xung trận thở hết hơi

Phải đẩy phen này đến hụt hơi
Hươu mà gặp nước cũng phải bơi
Hồ sau sông nước lênh đênh thủy
Báo và Trâu thích, cứ đến chơi (*)

Cao Ngọc Cường, Houston

Tí tách rì rào tiếng mưa rơi
Cầu trời mưa đổ khắp nơi nơi
Hạn hán kể như qua rồi nhé
Cam lộ trời ban chẳng phí hơi

Cam lộ trời ban chẳng phí hơi
Rạng ngày xem thấy nước đầy vơi
Lời cầu hàn sĩ sao thiêng quá
Ngập hết! bao la, biển đến chơi

Nguyễn Đức Thắng, Dallas

Đọc mấy đoạn thơ của hai bạn Hường Đạo, nạn nhân cơn lụt lấy làm mũi lòng nên cũng ráng nặn ra mấy câu để đáp lại tấm thịnh tình của hai bạn. Thơ viết rằng:

Cả đêm thao thức nghe mưa rơi
Sáng ra thấy nước khắp mọi nơi
Vẫn cố lái xe vào sân tập
Ai ngờ xe ngập đẩy hụt hơi

Ai ngờ xe ngập đẩy hụt hơi
May mà chưa đến nỗi phải bơi
Từ trên xuống dưới như chuột lột
Tuổi già cũng mệt chẳng phải chơi

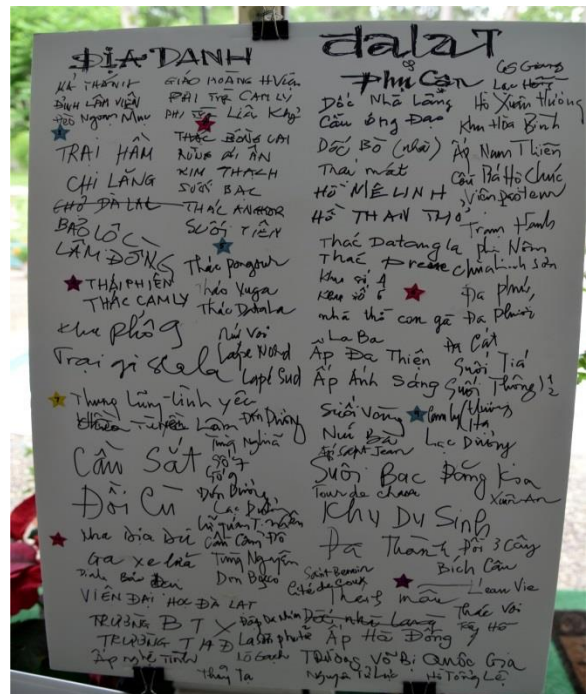
Khi ngồi gõ thư này cho Các Bạn Mình thì nạn nhân lụt này đã có được chiếc xe cũ cách đây mười ngày để lái đi đây đi đó. Nhớ lại, cũng vào cuối tháng tư có vụ họp mặt của Gia Đình Củi Ngo Houston, kẻ này đã phải xin đi kè xe

của anh chị Nguyễn Vương Thái & Nguyễn Thị Thảo để lên thành phố Huntsville, cách Houston 70 dặm, đến nhà anh chị Đào Trọng Hưng & Diệp Nữ Hác Cúc để ăn uống chuyện trò văn nghệ văn gừng trò chơi như mọi khi. Nhiều trò linh tinh lấm cẩm nhưng nhớ nhất có ba trò. Một là thi ăn dưa hấu. Vợ hoặc chồng dùng miệng để ngoạm miếng dưa hấu rồi đưa cho người chồng hoặc vợ cùng xơi làm sao cho hết miếng dưa mà không phải xử dụng 10 ngón tay. Hầu hết các cặp này đã cùng cặp cặp rất nhanh và rất gọn. Cặp Thái Thảo ăn sạch ăn nhanh nhất được thưởng hai vé máy bay đi California vào mùa hè này.

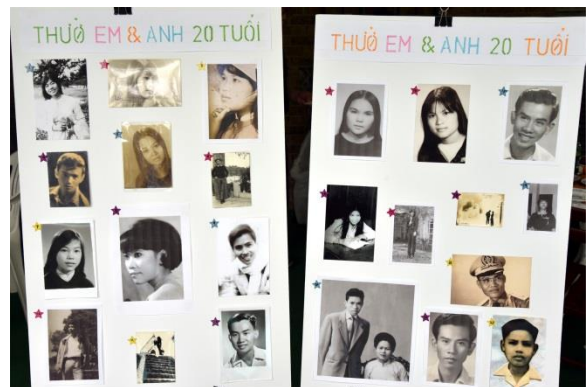

Hai là: Ghi tên các địa danh của thành phố Đalat và các khu vực chung quanh. Người nào nhớ thì lên ghi vào một tấm bảng. Hết người này đến người nọ lần lượt nhớ các tên gọi thân quen như Hồ Than Thở, Hồ Xuân Hương, Nhà Bò, Lò Gạch, Thái Phiên Trại Hầm, Đa Thiện, Cầu Đất...vân vân....nhiều lắm. Một luật nhỏ: không được ghi các tên đường như Phan Đình Phùng, Trần Hưng Đạo hoặc Hai Bà Trưng chẳng hạn...Tổng kết có trên một trăm tên gọi. Đây cũng là trò chơi

khiến cho anh chị em có dịp nhớ về những nơi chốn mình đã sinh ra, đã ở hay đã ghé qua. Bốn mươi năm, năm mươi năm...và còn lâu hơn thế nữa...Kỷ niệm đầy ắp. Vui và thân tình. Mong Củi Ngo vẫn giữ lửa cho anh chị em...

Ba là: Cuộc thi ảnh đẹp với chủ đề “Thuở Em & Anh 20 Tuổi”. Mỗi người gửi một tấm ảnh vào thời mới biết yêu hay đã yêu từ lâu đến cho anh Hưng trước hai tuần để dán vào tấm bìa, dưới không đề tên mà chỉ ghi số 1. 2.3...Mọi người lần lượt lên xem ảnh

và ghi vào phiếu con số của tấm ảnh nào mà mình cho là đẹp nhất, chọn một nữ và một nam. Kết quả sau khi khui phiếu là: ảnh đẹp phái nữ là Đào Thị An và ảnh đẹp phái nam là Đào Trọng Hưng. Hai anh chị này mỗi người được nhận một phần thưởng trị giá một lượng vàng 9 con số 3. Chuyện kể tháng tư đến đây là chấm dứt.

Bước qua tháng 5 và tháng 6 thì có hai ngày mà kẻ viết thư cho Các Bạn Mình gọi là ngày “Bắt Mẹ Ăn” “Bắt Cha Ăn”. Dân Cờ Hoa gọi là “Mother’ Day” “Father’ Day”. Các Bạn Mình chắc chắn đã có hai ngày thật hạnh phúc bên con cháu. Bây giờ thì xin chúc Các Bạn Mình sắp sửa có những ngày hè thật vui. Hẹn thư sau.

Phong Châu

Ghi chú: Hươu, Báo , Trâu... là tên rừng Hương Đạo. Tên Rừng của Phong Châu là Hươu Hăng Hái

